

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4646

гр. София, 04.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в
закрито заседание на 04.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

като разгледа дело номер **1366** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс
/АПК/.

Образувано е по жалба от А. Д. Д. чрез адв. И. И. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 26-3382000-1/13.01.2026г. по чл. 171, т. 1, б. "з" и б. „бб“ от Закона за движение по пътищата, издадена от Л. В. Р.– полицай в група „ОРР“ на сектор „Охранителна полиция“ към 07 РУ - СДВР, с която на А. Д. Д. е наложена ПАМ временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 3 месеца.

В подадената жалба е направено искане за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на оспорената заповед. Жалбоподателят твърди, че предварителното изпълнение на акта ще доведе до значителни и труднопоправими вреди за него, тъй като работи като водач на лек таксиметров автомобил и липсата на СУМПС ще го лиши от възможността да реализира доходи от трудовата си дейност, чрез които да се издържа. По изложените съображения иска съдът да постанови определение, с което на основание чл. 166, ал. 2 АПК да спре предварителното изпълнение на оспорената ПАМ.

Ответната страна не изразява становище по искането за спиране на предварителното изпълнение.
По допустимостта на искането:

Предявеното искане по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК има годин предмет, тъй като се иска спиране на предварителното изпълнение на решението, което предварително изпълнение произтича от чл. 172, ал. 6, ЗДвП. Като оспорващ самата заповед, А. Д. Д. е легитимиран да търси спиране на предварителното му изпълнение. Съдът може да го спре във всяко положение на делото до влизане на решението в сила съгласно чл. 166, ал. 4 вр., ал. 2, изр.1 АПК. Подадено с жалбата искането се явява допустимо.

По основателността на искането:

Спирането предполага наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над този, защитен от ех lege постановеното предварително изпълнение. Индивидуалните административни актове, с които полицейски органи налагат

принудителни административни мерки по ЗДвП са незабавно изпълняеми на нормативно основание по чл. 172, ал. 6 ЗДвП, за да се гарантира бързото и своевременно постигане на целите на принудителната административна мярка, а именно да предотврати извършването на други нарушения по този закон. Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, то приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр., ал. 2 от АПК. Съответно оспорващият, който иска спиране, трябва да установи по делото тези предпоставки, като докаже, че предварителното изпълнение на заповедта за ПАМ би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда.

В жалбата си жалбоподателят излага обстоятелства за това, че незабавното изпълнение на акта ще му нанесе значителна и трудно поправима вреда, които съдът намира за основателни. В конкретния случай, тъй като се касае за лишаването на жалбоподателя от право да упражнява трудова дейност и респективно от финансови средства за него и за семейството му, съдът намира, че прилагането на ПАМ засяга значително неговата правна сфера.

Административният орган е отнел СУМПС на водача за извършено административно нарушение на чл.103 от ЗДвП, за което му е издаден АУАН ГА с бл. № 4567068/26.12.2025г.

Съгласно разпоредбата на чл.103 от ЗДвП при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания.

Съгласно санкционната норма на чл. 175, ал.1, т.4 от ЗДвП наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок три месеца и с глоба 200 лв. водач, който откаже да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението.

Принудителните административни мерки, каквато по дефиниция е приложената мярка по чл. 171, т. 1, б. "з" и б. „бб“ от ЗДвП, са форма на държавна принуда, налагащи неблагоприятни последици на адресата с цел постигане на правно определен резултат. Правният резултат, който законът цели с прилагането на ПАМ по чл.171, т.1, буква з) бб) от ЗДвП, е осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на нарушенията. Отделно, доколкото законът предвижда налагането на ПАМ от посочения вид само за нарушения, за които е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява МПС до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от три месеца, ПАМ на практика осигурява изпълнението на наказанието „лишаване от право да се управлява МПС“.

С налагането на процесната ПАМ на практика се обезпечава предварителното изпълнение на едното наказание, предвидено за съответното нарушение по чл.103 от ЗДвП, още преди да е влязло в сила наказателното постановление.

Като проявление на принципа за съразмерност, разпоредбите на чл.6, ал.1 и ал.5 АПК регламентират задължение за административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Това от една страна гарантира осъществяването на преследваната от закона цел без да се надхвърля необходимото за нейното постигане, а от друга – прилагането на ограничителните мерки да се основава изключително на личното поведение на лицето.

В случая от представените по преписката доказателства не се обосновава необходимост от предварително изпълнение на ПАМ за постигане на нито една от преследваните от закона цели.

По изложените съображения настоящият съдебен състав преценява, че предварителното изпълнение на приложената ПАМ не е в състояние да осигури постигането на преследвана от закона легитимна цел, явява се явно несъразмерно и от същото жалбоподателят без съмнение търпи сигурни, трудно поправими вреди, изразяващи се в невъзможността да упражнява правата

си на правоспособен водач.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд София- град, 55-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА изпълнението на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-3382000-1/13.01.2026г., издадена от Л. В. Р.– полицай в група „ОРР“ на сектор „Охранителна полиция“ към 07 РУ - СДВР, с която на А. Д. Д. е наложена ПАМ временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 3 месеца.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: